

(המשך מעמוד 60)

לבים בסימבולים רוסיים ויהודיים, שהסור למות המרהפים היו האלמנט הדומיננטי בהם. תפסו באחרונה ציורים של צורות אלסטיות מופשטות, מעולם דמיוני.

המוצר האמנותי האחרון שהוציא לשוק: מערכת של לוחות שקופים מחומר פלסטי, שעל כל אחד מהם ציור אחר. הוות הלוי חות מאפשרת למתבונן להרכיב בכל פעם ציור חדש. המוצר מופץ עתה ברחבי ארצות-הברית בשם העברי "פנס קסם". יענקל מודע לכך כי הצלחתו האמנו-

שורה ארוכה של אישים פוליטיים אחרים, והאצילות מחייבת. כיוון שרכש לו שם של מי שמנצח על מסיבות-התרמה של עשירי וושינגטון, מתנהג יענקל גינזבורג בהתאם. עשירי וושינגטון נוהגים ברוח רויט או במרצדס 450. הוא נוהג באסטון מרטין בריטי, מכונית עבודתית, במחיר של 80 אלף דולר, שצריך להמתין בתור כמה שנים כדי לקבלה. בכל איזור וושינגטון יש רק שתי מכוניות כאלה, ואחת מהן היא של יענקל. אחרי שגר כמה שנים בדירה שכורה

בריאות

חידק בשם קולי

החוקים הרשמים שזוהי

מחלת-מין. אך

מקור המגפה ברחיצה בים

הבחורה שיצאה מהמים גראתה שזופה ויפה. היא התנגבה, לבשה חולצה ארוכה ופשטה את בגדיה. היא לקחה את תיק היד שלה, ופנתה לעבר מכוניתה. היא נסעה הביתה, התקלחה, והלכה ליי שון. אחרי שעתים התעוררה, כשהיא חשה צורך דחוף להטיל מימיה. היא פנתה לשרותים. שם נתקפה כאב עז, וצריכה חזקה תוך כדי מתן השתן.

"בטח לא התרחצתי טוב", אמרה לעצמה. לא חלפו חמש דקות, ואותה הרגשה חזרה על עצמה. היא פנתה לשרותים ושוב: כאב חזק וצריכה. הפעם גם לא היתה לה הפרשת שתן.

למחרת בבוקר, הופיע חום. היא חששה לפנות לרופא, שמא זו מחלת-מין. הכאבים התחזקו. אחרי יומיים לא יכלה לשאת זאת עוד, ופנתה לרופא פרטי. "פחדתי שאם אלך לקופת-חולים יראו או יספרו אחר-כך, בחשש רב התחילה לספר מה כואב לה. אחרי שני מישפטים חייך הרופא ושאל: "היית בים לפני ש" התחיל הסיפור?"

"כן, ענתה, "זה התחיל כמה שעות אחרי שחזרתי מהים."

הרופא, המטפל בחולים מצפון תל-אביב המרכזי, הסביר לה: "כן, אני מכיר זה. כבר כמה שבועות שמגיעים אלי אנשים עם אותם סימני-מחלה. אל תדאגי, אין לך שום מחלת-מין."

מהמעוי אל השתן. כשבועות האחרונים מזהלכת בעיר שמועה שים תל-אביב מזהום. אין הכוונה לאותם עשבים מפורסמים, או גושי הליכלוך הצפים, אלא לזיהום של חידק הקרוי אשוריקה קולי. ההשערה היא שהריכוז הגבוה של החידק מצוי בחוף הילטון, בחוף שרתון (הוא החוף של מלון פורטופאלטס) ובחוף גורדון, חופים אלה מצטיינים בשובר גלים הבנוי כך שבמשך כמה שעות ביום, לפי כיוון הרוח, הוא מצליח למנוע תנועה

רגישים לחידק ועשויים גם לא להיגן ממנו. רגישים יותר - ילדים, זקנים וחולים במחלה כלשהי, עלולים להיפגם בבית-החולים טוענים, כי לא הבחינו בעלייה משמעותית במיקרי דלקות דרכן השתן. יצחק כספי, העוסק בענייני איכות הסביבה וניקוי הים מטעם עיריית תל-אביב טוען: "בדרך-כלל ישנה מודעות בקרב הציבור. יודעים למי לפנות, ופנו בים אלינו. בחודשים האחרונים לא היתה תלונות."

אותם שנפגעו מהדלקת עדיין חוששים מהדעה הקדומה שזו מחלת-מין, ולכן אין מדברים ואין פונים. בבתי-החולים, עוד אין סיכומים שנתיים, התשובות של התרשמות אישית בלבד. החולים פנו בדרך-כלל לרופאים פרטיים. האבחנה במחלה נעשית באמצעות בדיקת-השתן, ומתן תרופות אנטיביוטיות - בצורת כדורים. יש צורך דחוף לטפל במחלה בשלביה המוקדמים ביותר, כי למנוע התפשטות הדלקת אל תוך צינורו הכליה, ואל הכליה עצמה.

כפייה דתית

שאלה של מחזור

בגלל המוצרות במסעך

נשלחה תעודת הכשרה

המודעה בתשלום, שפירסמה הרבנות הראשית לירושלים בעיתונות, קבעה באופן חד-משמעי, כי "נשללה תעודת הכשרה מרות הוטר הפיקוח ממיסעדת משכונת שאננים בשכונת ימין-משה, בהנהלת מאיס פאר". הסיבה: "מצב הכשרות במקום".

הפרשה זכתה לפירוט מירבי, עורך את ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, להגין את נאמנותו למיסעדה החביבה עלי יין ליהודים. אלא שהמחווה של קולק לא הרגיעה את פאר, הוא זכר את הימים הטובים, כשאירח את נשיא ארצות-הברית לשעבר, ג'ראלד פורד, את סגן הנשיא ולטר מונדייל ועוד כמה אישים חשובים פאר חשש כי ימים אלה יחלפו לנשכח, אם תתמיד הרבנות בהחמיה. לנמיהר אל משרדי המועצה הדתית, כן לקבל הסבר. כשאמר לו כי הוא קונה בש

חוף "שרתון" בתל-אביב כמו שלולית עומדת

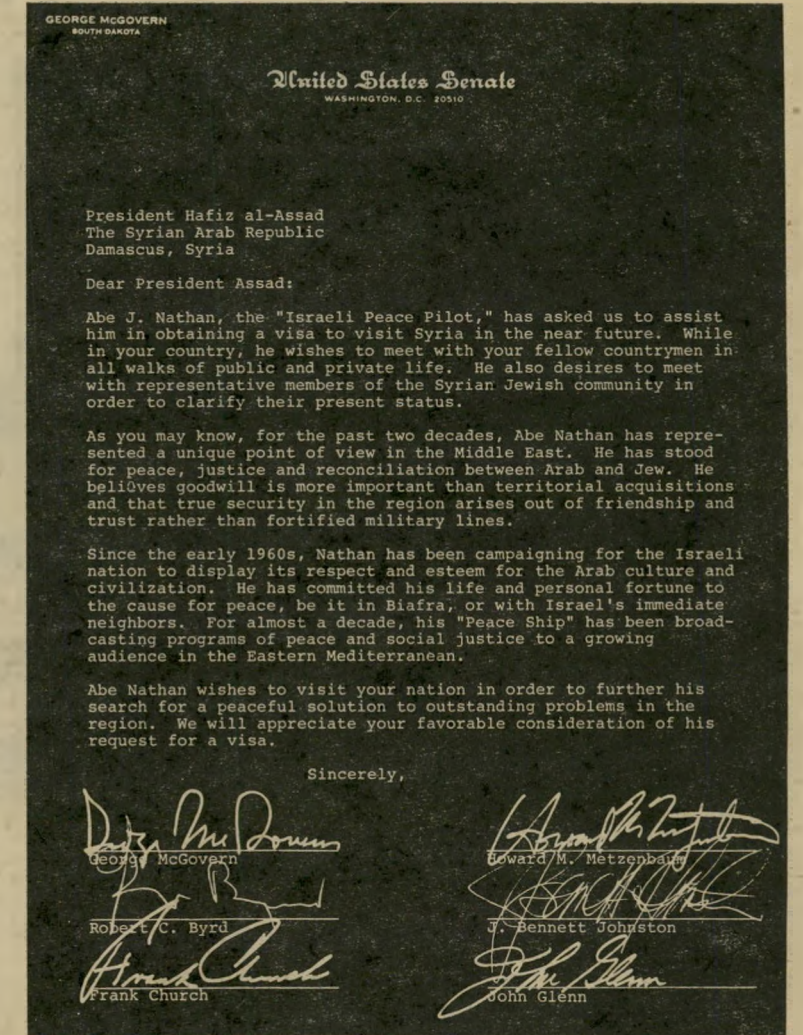
בעיר העתיקה, אצל קצב ערבי, השיב שלווה, כי לא חשובה זהותו של הקצב אלא כשרותו של הבשר, וזו נבדקת על ידי משגיח מוסמך, הרב עובדיה נעני. אחיו של הרב הראשי הספרדי אולם, משמע שתי הסעודות הנורסיות הן שתי שולחן הרבנות הטיחו בפניו, כי הן מעסיק במיסעדה ערבים ופוגם בכך בכשרות המקום, שכן "אסור לערבים לנגן ביין יהודי שותה". ועוד הוסיפו, כי אין נו מקפיד על כך שהמלצרות העובדות במיסעדה, לא תגשנה יין לסועדים בני המחזור החודשי שלהן.

פאר נדהם למישמע אונזיו, "מה רוצים ממני?" שאל, "שאיני אבדוק א מועדי המחזור של הנשים העובדות במסעות שאננים?"

קבועה של המים. ולפעמים, במשך 3-4 שעות ביום, הופך חוף-הים שלולית של מים עומדים, ההולכים ומזוהמים. החידק חי באופן גורמלי במעי הגס של בני-אדם, בלי שייגרם כל נזק, הוא יוצא החוצה בהפרשות האדם, ומתנקז דרך רשת-הביוב אל תוך הים.

במצב רגיל, כאשר יש תנועה קבועה ומהירה בים, נשטף החידק ואינו מתרבה. כאשר המים עומדים והופכים מעין ביצה, יש התרבות מהירה מאד שלו. ההדבקה נעשית בעיקר דרך פצעים פתוחים, או שריטות בעור החיצוני. ה העברה היא לדרכי-הדם, ובדרך-כלל מתיישב החידק במערכת-השתן.

טיפול מוקדם. אנשים בעלי רמת חיסון גבוהה בגיל בינוני ובריאים, אינם

החתמה בשרשרת

זהו ההתקף המיכתב שנשלח לפני כחודש אל נשיא-סוריה, חאפז אל אסאד. על המיכתב חתומים שישה מחשובי הסינאטורים: ג'ורג' מקגאובר, רוברט ברד, פראנק צ'רץ, אדוארד מצנבאום, בנט ג'ונסטון וג'ון גלן. המיכתב מבקשים השישה מהנשיא הסורי להעניק אשרת-כניסה לדמשק, טיט השלום הישראלי אייבי נתן. השישה הסכימו לחתום על הפנייה בעיקבות פעולת שינוע של יענקל גינזבורג שגם הציג את אייבי נתן אישית.

תית קשורה גם בהצלחתו החברתית. האמנות מסייעת לו להדור לחוגים שלא היה מעו לחלום עליהם קודם לכן. הוא כיום בן-בית אצל מנהלי קונצרטים גדולים, אילייה-העל, בעלי מפעלי ענק, אנשי אצולת הכסף של ארצות-הברית.

ההצלחה החברתית מסייעת לו להרחיב את מעגלי היכרותו והשפעתו. בשנים הראשונות שלו בארצות-הברית, הוא היה משקיע את רוחו באמנות, רוכש יצירות אמנות של ציירים מפורסמים, שנמכרו במכירות פומביות של בית סותבי ואחרים. בנוסף להשקעות באמנות, הוא החליט להשקיע גם בפוליטיקה. הוא הכיר כמה סינאטורים בתקופותיהם הראשונות בסינאט, התייבב לצד בעלי הדיעות הליברליות המתקדמות. תוך זמן קצר הוא למד שבמצאות החברתית של ארצות-הברית עשויה ההצלחה שלו כאמן לקדמו גם מבחינה פוליטית. הוא יכול היה לערוך מסעי-התרמה, לאסוף את אספי פני הציורים שלו לארוחה עם סינאטור מסויים כדי שיתרמו לקרן הבהירות שלו. בעת מסע הבהירות של מקגאוברן למועצת מדינות מיפלאגו לנשיאות, צייר יענקל סידרה של ציורים על נושאי נביאי התנ"ך, מכר הדפסים שלהם, כשכל ההכנסות הוקדשו לקרן הבהירות של הסינאטור מדרום-דקוטה. מקגאוברן לא שכח לו זאת. הידידות בין הציירים נשמרת עד היום, כשם שיענקל ייוונו ויערוך מדי פעם מסיבות או סעודות-התרמה חדשות למען מקגאוברן, לא ישיב הסינאטור את פניו ריקם, אם יפנה אליו בבקשה שאינה למעלה מיכולתו. אותה מערכת-היחסים שוררת בינו לבין

באיזור יוקרה הוא רכש דירה משלו. אבל הוא התעקש לקנות דירה דווקא בבניין שעד כה לא נתנו ליהודים להתגורר בו. איש אומנם לא הודה בכך בפה מלא. אבל עובדה היא שמעולם לא מכרו בבניין זה דירה ליהודים.

כשם שטיפח את הקשרים שלו בחוגי הפוליטיקאים האמריקאיים, כך עשה יענקל גם בחוגי המדינאים המצרים. מיד אחרי שהחלו שיחות השלום, בעקבות יומת השלום של הנשיא אל-סאדאת, הוא הצטרף לוועדה משותפת, מצרית-אמריקאית, ששמה לה למטרה לאסוף תרומות לשם מור העתיקות במוסיאונים המצריים. כחבר הוועדה הוא התקבל כאורה כבוד במצריים. היה למעשה הצייר הישראלי הראשון שציריו הוצגו בקאהיר. הקשרים שלו עם אנשי השגרירות המצרית בושינגטון הם הרבה יותר טובים. ישראליים שביקשו, למשל, פגישה אישית עם ג'יהאן אל-סאדאת בעת ביקורה בושינגטון, למדו שהדרך היעילה ביותר לעשות זאת היא באמצעותו של יענקל.

למרות עשר שנות שהותו בארצות-הברית, עדיין מציגים אותו שם כ"אמן ישראלי". יענקל גאה בכך, אבל כששואלים אותו אם הוא מתכוון לחזור אי-פעם לארץ, הוא משיב בחיך, ספק בריצנות ספק בכדיחה: "אם אחזור פעם לארץ, הייתי רוצה לחזור בתור שגריר ארצות-הברית בישראל."

בינתיים הוא משמש מעין שגריר בלתי רשמי של עניינים ישראליים מאחרייהקל-עים של הזירה הפוליטית בושינגטון. ארי תבור